

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

III. (XIX.) ÉVFOLYAM, 30. SZÁM 2008. JÚLIUS 24.

200 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

MÉG MENTHETŐ?

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESSZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPE ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

A KAPU HELYE A METRÓBAN VAN

Mutasd meg a WC-t, megmondom, ki vagy! Nyugat-Európa tele van olyan benzinkuttakkal, ahol étterem és egyéb szolgáltatás is van. Nem olcsó, legalább is nekünk nem az, de – ahogyan mondani szokás – végül is a pénzéért minőséget adnak. Az osztrákoknál ezt úgy hívják, hogy Raststation, amit a családom nevetetésére élelmezési állomásnak fordítok. Ezek a helyeken körfolyosó van kialakítva, azaz ha belépsz, csak a pénztárnál tudsz kijönni. Én nem azt mondom, hogy egy szép elv, de praktikus. A polgár elnézegeti az éttermet, a csábítóbbnál csábítóbb dolgokat áruló boltot, bemegy a WC-be, és többnyire a végén vesz valamit. Az ilyen helyeken a WC ingyen van.

Mindezt azért írom le, mert Hegyeshalom mellett az autópályán megnyílt egy hasonló. Kívülről olyan, mint az osztrák, na de belülről! Az étterem árai pont olyanok, mint a határ másik oldalán. A kínálat nem olyan, de, istenem, majd bejönnek. De a WC, nos, az a csúcs. Nem ám olyan közönséges osztrák, ahol a kis vagy nagydolog elvégzésében kimerül életed értelme. Nem, ez olyan, mint a londoni metró: se ki, se be, csak elektromos kapukon át. Természetesen pénzt kell bedobni. Na már most, a magyar gazdaság előbb-utóbb, de csak elkezd fejlődni, lesz pénz, és féltő, hogy akkor elterjedhetnek az ilyen őrzött-védett klotyók. Mi lenne, ha ezeket a kapukat eleve oda tennénk, ahova valók: a metróba? Akkor nem kel-

lene Budapest közlekedésének ellenőrzését alulművelt munkanélküliekből álló, különbejáratú BKV-hadseregére bízni.

NEM SZERETNÉK MDF-ES LENNI

Sok minden nem szeretnék lenni, de MDF-es biztosan nem. Képzeld el! Te egy becsületes, konzervatív gondolkodású magyar ember vagy, és belépsz az MDF-be. Micsoda csalódás az, amikor megtudod, hogy a magát jobboldalinak, konzervatív-nak nevező párt csak azért maradt bent a parlamentben, mert egy magát baloldalinak nevező kormánynak, az MSZP-kormányának szüksége van a szavazatára. A szocik okosak, tudják: amennyi szavazattal többet kap az MDF, annyiival kevesebbet kap a Fidesz. Ez pedig minden pénzt megér! Mármost az MSZP-nek.

Az MDF most új színekre is pályázik. Nyilván ők is tudják, hogy sok MSZP-s szavazó utálta meg az MSZP-t Gyurcsányostól, Lendvai Ildikóstól. Gyertek az MDF-hez, mi egy nagyon rendes párt vagyunk, és mi is utáljuk a Fideszt, az elnökét meg különösen! Ilyen és hasonló MDF-es üzenetek már elindultak. Ha sikerrel járnak, ezeket a szavazatokat az MDF már nem a Fidesztől venné el. Mástól! Ha nem tudod, hogy kitől, megmondom: tőlünk, a Munkáspárttól. Az MDF át-át jön a mi térfelünkre, innen akar szavazatokat elvinni. Nem mindegy, hogy az MSZP-ben csalódott, de baloldali ember kit támogat. Ha az MDF-et támogatja, olyan, mint-

ha szavazatát az MSZP-re adta volna. A mostani rossz és bűnös politika mellett tenné le a voksot. Ha a Munkáspártot támogatja, bejuttathat egy elvileg más erőt, egy baloldali és magyar érdekeket védő munkáspártot a parlamentbe, és lehetővé tenné egy tisztességes politika megszületését, ami nemcsak egy millió gazdagnak jó, hanem a többi kilencmillió magyarnak is. Én mondom: figyelj oda, ne engeddd, hogy a hazug szavak megtévesszenek!

SVÉD VIRÁG KÁDÁR JÁNOS SÍRJÁN

Apa és fia kereste fel minap Kádár János sírját. Svédországból jöttek. Magyarok. Az apa még az 1970-es években ment ki. Nem a rendszert utálta meg, hanem családi okai voltak. A rendszerrel nem volt baja. Diplomát adott neki, megélhetést, megbecsülést. Mondom, a Kádár-rendszerrel itthon se volt baja, odakint meg még kevésbé. Gyorsan megtanulta, hogy a kerítés Svédországban sincs kolbászból. Az elmúlt húsz évben meg még rosszabb lett. A svéd jóléti állam már a múlté. Az apa megtanulta becsülni a Kádár-rendszert és megtanította gimnazista fiát is.

Nyaranta hazajönnek, és elszörnyednek azon, amit itt látnak. A távolból jött embernek jobban feltűnik nem csak az, hogy az árak nagyjából olyanok, mint Svédországban, de az is, hogy a kereset csak töredéke az ottaninak. Ez még érthető is lenne. De hova tűnt nyugalom? Miért olyan a város, mint egy nagy méhkas, ahol milliónyi ember gondterhelten lótfut? Miért van a nyugdíjigazgatóságon olyan biztonsági ellenőrzés, mint a repülőtereken a terroristák ellen, amikor ez egy közhivatal? Miért nem lehet elintézni egy piti ügyet egy hét alatt sem?

Apa és fia minden évben eljön Kádár János sírjához. Az apa megélte, a fiú megtanulta, hogy akkor jobb volt. Érzik, hogy így nem maradhatnak a dolgok, tenni kell valamit. Biztosan tudják, hogy jövőre is itt lesznek. Egy szál virággal Svédországból.

A MUNKÁSÖRTISZT, AKI HŰ MARADT AZ ELVEIHEZ

BESZÉLGETÉS ARATÓ ISTVÁNNAL,
A NAGY-BUDAPESTI RÉGIÓ ALELNÖKÉVEL

„Cselekednem kellett” – emlékszik vissza Arató István, hogy miért kapcsolódott be a rendszerváltás utáni zűrzavarban a Munkáspárt harcába. Az egykori munkásörtiszt jól szervezett és elhivatott fővárosi munkát ígér.

– *Mi hozott a pártba?*

– Ahol én születtem – egy nagybirtokon levő uradalmon, amely a felszabadulás után állami gazdaság lett – egyértelmű volt, hogy milyen irányba indulunk. A cselédsorban élők törvénytörően hozzám hasonlóan gondolkodtak. Már gyermekkoromban vonzódtam a baloldali eszmékhez. Természetesen voltam úttörő, az 1954-es futball világbajnokság idején Csillebércen töltöttem napjaim. Végigélhettem azt a nehéz és dolgozó időszakot, amikor az ország talpra állt. 1957-ben KISZ-tag lettem, majd 1966-ban beléptem a pártba. Tíz évre rá kerültem a Munkásörtségbe, és itt, a mai Baross utcai székházban teljesítettem szolgálatot a hatodik emeleten. Nagyon szép tizenkét esztendő volt! Szinte hihetetlen, hogy mára több, mint harminc év munkája köt ehhez az épülethez.

– *Hogyan élted meg a rendszerváltást?*

– Nem tudtam feldolgozni, átmeneti állapotnak gondoltam. Emlékszem, hogy indulataiktól vezérelt „emberek” leköpködték a kiskatonákat, a mi fiainkat. A rendszerváltást követő nagy lelkesedésben szomorú és felháborító dolgok történtek. Aztán nehéz idők jöttek, kilátástalanság, sok szegény ember... Cselekednem kellett. 1991-ben bekapcsolódtam a Munkáspárt harcába. Azóta itt vagyok. Egy ideig kerületi szinten, később régiós beosztásban, most budapesti és pest megyei területen dolgozom.

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

– Olvasok. Előszedtem a könyvtáramból egy sor olyan könyvet, ami az újkori történelemmel foglalkozik. Újraolvasom a Berkesi köteteket. Szórakoztató és tanulságos ezeket a könyveket elolvasni, hiszen végigkíséri az egész kommunista mozgalmat 1919-től a 70-es évekig.

Az időm nagy része pedig a párté és az unokáimé. Velük nagyon sokat foglalkozom. Televízióban főleg politikai műsorokat nézek, rádiót rendszeresen hallgatok, újságokat olvasok. Mivel nemrég kisebb lakásba költöztem, otthon is bőven van munkám. Még mindig akadnak kibontatlan csomagjaim.

– *Vörös inged van?*

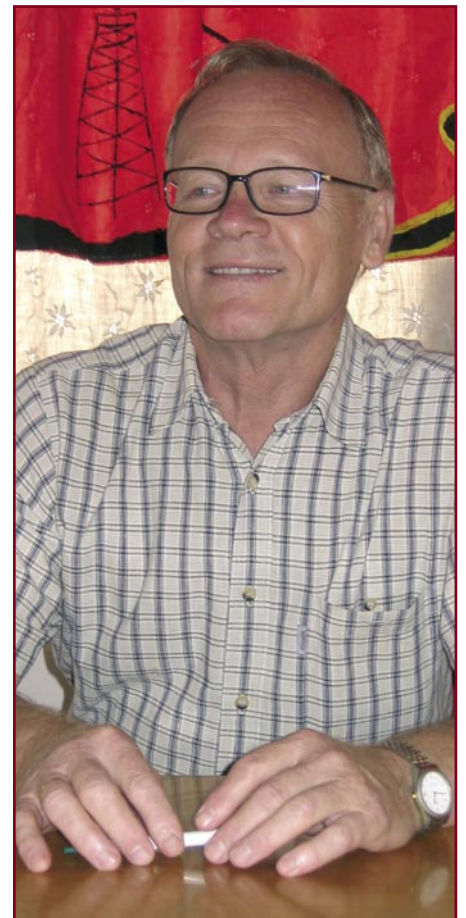
– Ez természetes. Rendezvényeinken megmutatkozik, hogy nagy jelentősége van. Jól érzem magam benne, nemcsak az egyenruha iránti vonzódásom miatt, hanem azért is, mert kifejezi viszonyulásunkat a múltunkhoz és a jövőnkhez. Örülök, hogy egyre többen szívesen viselik.

– *Ha találkozna az aranyhállal, mi lenne a három kívánságod?*

– Szeretném, ha családom tovább gyarapodna. Most két unokám van, egy 3 éves kisfiú és egy 6 éves kislány. Azért is dolgozom, hogy ők egy jobb világban nőjenek fel. Második kívánságom közösségi. Kívánom, hogy a pártunk erősödjön, és még az én életemben érje el azt a célt, hogy beleszólhasson az ország ügyeibe. Harmadik kívánságom, hogy Magyarország találja meg a helyét Európában és a világban, hogy még közelebb kerüljön a fejlett országok sorához, s a magyar állampolgárok végre igazságos társadalomban élhessenek.

– *Mik a terveid a nagy-budapesti régió alelnökéeként?*

– A korom miatt is átmeneti állapotnak gondolom. Azért vállaltam el, hogy 2010-ig segítsem a pártot az egyre hatékonyabb és eredményesebb munkavégzésben, közös céljaink elérésében. Minél előbb meg kell találnunk a fiatalok között azokat, akik átveszik tőlünk a stafétabotot. Jó szervezethez és elhivatottsággal kell nekivágnunk a közelgő választásoknak. ■

Arató István

1947. november 27-én született Herceghalmon, mely akkor még Bia része volt. Az ellenforradalmat nyolcadikos tanulóként élte át. Vasút-gépészeti technikumot végzett Budapesten, majd a MÁV-nál kapott állást. 1961-1978 között különböző beosztásokat töltött be: volt motorszerelő, főenergetikus, csoportvezető. Időközben elvégezte a Bánki Donát Műszaki Főiskolát, a Zrínyi Akadémiát és felsőfokú politikai végzettséget is szerzett. 1978-tól a Munkásörtség hivatásos tisztje, VIII. kerületi parancsnok volt.

KÁDÁRRA EMLÉKEZTEK MISKOLCON

Miskolc kommunistái hagyományt teremtetek. A tavalyi kiváló kezdeményezés folytatásaként idén is megrendezték a város központjában található tanácsköztársasági emlékműnél Kádár-megemlékezésüket.

Példájuk is bizonyítja: a helyi lehetőségeket kihasználva, némi szervezéssel és tenni akarással lehet politikai jelenlétet biztosítani.

A hatalmas hőségben mintegy félszáz párttag, szimpatizáns, járókelő, és a helyi

Vörös falak között

Megette az idő a Munkáspárt székházában levő helyiségek falait. A jó munkához pedig rend és tisztaság kell. Néhány ifjú kommunista lelkesen neki látott kitakarítani és kifesteni a Front és a Nagy-Budapesti Régió-elnökség irodáit. Szabó Tamás, a Baloldali Front elnökeként sem volt rest esetet ragadni. Juhász Norbert Egerből utazott fel kétszer is, A Szabadságnak hozott új előfizetéseket, s ha itt volt, beállt ő is dolgozni. Farkas Mátyás Újpestről és Fogarasi Zsuzsanna budapesti alelnök is piros arccal dörzsölték a falat.

A négyből egyik fal vörös, a többi fehér. A vörös falra kerülnek a marxizmus klasszikusainak és a mai magyar kommunista mozgalom vezetőinek a képei. Mindenki lelkesen és vidáman tette a dolgát, pedig a szekrények mögött meglepetés-omladozásokat is találtak. Igaz, kicsit többet kellett dolgozniuk, mint amire számítottak, de a végeredmény a meghatározó.

Hamarosan kulturált, megújult, rendezett környezet várja az elvtársakat, kommunista forradalmi központhoz méltó díszlettel és jó hangulattal. Mindez természetesen a társadalmi munka gyümölcse. Ez a mi pártunk, a mi könyveink, a mi irodánk, a mi színeink – mindenkié. A mi feladatunk a rendbetétele és a megóvása is.

Minden ócskaságot dobjatok ki - mondta Thürmer Gyula pártelnök és Karacs Magdi alelnök szinte ugyanabban az időben. Szemetet nem tárolunk, sem feleslegessé vált bútorokat. Kell a hely a mindennapi használatra alkalmas marxista-leninista könyveknek és a korszerű technikának.

FÜLÖP JÓZSEFNÉ A MISKOLCIAK ELŐTT ÁLLÓ FELADATOKRA HELYEZTE A HANGSÚLYT

MEASZ képviselője vett részt a megemlékezésen. A helyi médiát az Észak-Magyarország és a miskolci televízió munkatársai képviselték.

A rendezvény megnyitásaként a jelenlévők közösen elénekelték a Himnuszt, majd Giliczéné Komjáthy Andrea előadásában meghallgatták Kassák Lajos A gyász órájában című versét.

A felszólalók közül elsőként Takács Tibor, a helyi pártszervezet tagja festett valóságkép a rendszerváltás utáni Miskolc mindennapjairól. Hangsúlyozta az egykori szocialista iparváros és a mai Miskolc közötti óriási különbséget. Szólt a környékbeli bányák bezárásáról, a munkanélküliségről, a szegénységről és a helyi cigányság problémáiról is. Őszinte, világos szavai megértésre találtak nemcsak elvtársaink, hanem az utcán megálló érdeklődők között is.

Gilicze Attila elnökségi tag felszólalá-

sában a kádári életmű méltatásán túl kitért a napi politika kérdéseire és a párt előtt álló kihívásokra is.

Fülöp Józsefné, a miskolci pártszervezet elnöke ünnepi beszédének első részében bemutatta Kádár János személyét, életútját, politikáját, majd a borsodi kommunisták aktuális feladatait ismertette.

A megemlékezés befejezésekként Miskolc szívében több tucat torokból felhangzott az Internacionálé.

A résztvevők az emlékműre felállított Kádár-kép előtt egy-egy szál virággal adóztak a legnagyobb magyar államférfi emlékének.

Kora délután Fülöp Józsefné vezetésével a miskolci aktivisták felkeresték a Hősök Temetőjét, ahol virággal tisztelgettek Szabó Lajos ezredes sírjánál, és a helyi harcokban elesett szovjet hősök emlékművénél. ■

Csepelen a Munkáspárt nem ment nyári szabadságra, a XXI. kerületi kommunisták úgy döntöttek, hogy július-augusztusban is az utcán, az emberek között a helyük. Az apropót a zöldek népszavazási kezdeményezése jelenti, amelyet támogatásáról biztosított a Munkáspárt Központi Bizottsága is. A kérdés egyszerű: „Egyetért-e Ön az azal, hogy az országgyűlési képviselőknek csak a bizonylattal alátámasztott elszámolható kiadásai után járhat költségtérítés?” Magyarán, meg akarjuk-e szüntetni, hogy a képviselő urak és asszonyok ellenőrizhetetlenül vegyenek fel bármennyi pénzt. Akárki áll meg a csepeliek pultjánál, érti, miről van szó. De ami sokkal fontosabb, látják, hogy a Munkáspárt mindig köztük van, meghallgatja a problémáikat, gondjaikat. Velük és értük van. Érdemes tanulnunk a csepeli kommunistáktól!

KB-KÉPVISELŐK, FIGYELEM!

A Munkáspárt életébe új szint vitt az a döntés, hogy minden választókerületben szervezzük meg a pártelnök látogatását. A korábbiaktól eltérően most mindenhova elmegyünk, oda is, ahol egyetlen tagunk sincs. Új módszereket próbálunk ki. Igyekezünk „felépíteni” a KB-képviselőinket, bevezetni őket a helyi politikába. Nézzük meg, hogy milyen sikerrel!

NINCSENEK CSODÁK: TÖBBET KELL DOLGOZNI

A választókerületek mintegy felében már megvalósultak a látogatások. Vannak azonban lemaradásaink több megyében is. A második félévben ez pótolható, de csak nagyon precíz munkával. A héten a megyei elnökökkel megtörtént a látogatások pontosítása. Augusztus utolsó hetében újra kezdjük a munkát. Budapesten, Óbudán kell ilyen látogatást szerveznünk. Ezzel régóta kísérleteztünk, de eddig nem jött össze. Csongrád megyében nagy feladat vár az új megyei vezetésre. Augusztus végén Szeged a soros az elnöki látogatás szervezésében, de ősszel el kell jutni Makóra, Szentesre is, és végre újjá kell alakítani a pártot Hódmezővásárhelyen. A nyár végén tervezzük a pártelnök kaposvári látogatását is.

Hol vannak gyenge pontok? Van, ahol egymásra mutogat a KB-képviselő és a megyei, helyi vezetés. Ez semmire nem vezet, együtt kell megoldani. Van, ahol a KB-képviselő kimarad mindenből, vagy azért, mert kihagyja a helyi szervezet, vagy azért, mert maga nem elég aktív. Minden KB-képviselőtől nagyobb aktivitást vár el a Központi Bizottság. Ahol nem akarnak dolgozni, a KB szeptemberben cserélni fog „holt lelkekkel” nem lehet dolgozni.

Eredmény az is, hogy megtanultunk új módszereket. Kitanultuk a piaci munka szabályait. Rájöttünk, hogy a piacon szívesen fogadnak bennünket az emberek, lehet osztogatni A Szabadságot, a Balszemmel kötetet, sok emberrel lehet kapcsolatot teremteni.

ni. Megtanultuk használni a hangosbeszélőt. Sokkal több ember figyel ránk, jobban előkészítjük a személyes beszélgetéseket, tehát nem kell félni tőle.

Eljutottunk a polgármesterekhez. KB-képviselőink közül sokan életükben először láttak polgármestert, először találkoztak a helyi politika vezetőivel. Ez nem túl jó dolog, de legalább elkezdjük, van mit folytatni. A legtöbb helyen nem zárkoznak el az önkormányzatok vezetői, sőt igénylik, hogy a Munkáspárt legyen jelen a helyi politikában. Az ilyen látogatások során megismerhetünk olyan embereket is, akik jobban ismerik a települést, mint mi, és jó tanácsokkal látnak el bennünket. Élni kell ezzel a lehetőséggel!

NEM ELÉG EGYSZER ELMENNI

A piac és az önkormányzat nem minden! – jegyezte meg Baranya megyei elnökünk a közelmúltban. Igaz! Ma még félünk bekapogni egy üzembe, pedig lehet. Jól sikerült üzemplátogatások voltak Szolnokon, Törökszentmiklóson, Tótkomlóson, Mosonmagyaróváron, Pásztón, Kisvárdán és sok más helyen. De ebből még sokkal többet is lehet. Tudományos kutatóintézetbe eljutottunk Martonvásáron és Kisvárdán, tehát erre fele is mehetünk.

A kórházakban is szívesen látnak bennünket, hiszen többnyire értik, hogy a Munkáspárt a kórházak megvédése mellett van. A közelmúltban jó látogatásra került sor Pásztón, Kőbányán, Kisvárdán, Edelényben. Az egri kórház megmentéséért vívott harcba sokan megismerték KB-képviselőnket,

Juhász Norbertet. Miért ne tudnánk ugyanígy mozgósítani KB-képviselőinket Ózdon és Kazincbarcikán?

Néhány helyen eljutottunk egyházi intézményekbe, találkozókra került sor a helyi plébánossal Pakson, Tamásiban, Polgáron. Ez szokatlan módszer, de sose feledjük: az ilyen látogatásoknak híre megy, az emberek odafigyelnek a szokatlan dolgokra.

Mindenütt tapasztalni, hogy az elnöki látogatások egy időre feldobják a helyi aktivistáinkat. Többen részt vállalnak a szervezésben, érdeklődnek. Aztán a látogatás után csend. Ez nem jó! Vissza kell mennünk a színhelyekre, el kell mélyíteni a látogatás során létrejött kapcsolatokat, azaz aprópénzre kell váltani azt, amit az elnöki látogatáson elérünk. KB-képviselőnknek vissza kell menni Etyekre, Edelénybe, Kiskőrösre, Balmaújvárosba, és még nagyon sok más helyre. Innen tovább szinte állandó készültségre, folyamatos munkára van szükség. A Békés megyei pártvezetés most valami ilyesmit valósít meg.

MIT CSINÁLOK ÉN A MÁSODIK FÉLÉVBEN?

Minden KB-képviselőnek meg kell terveznie, hogy mit csinál augusztustól decemberrig. Mely városokba, falvakba megy el? Frisíteni kell az ismeretségi listáját, hiszen választás bármikor lehet, és a kopogatókat össze kell szednünk. Minden KB-képviselőtől elvárható, hogy legalább tíz új előfizetőt szerezzen A Szabadságnak. Ha ebben nem lépünk előre, nem csak A Szabadság kerül veszélybe. Nem lesz meg az a rokonszenvező kör, akik nélkül nem tudjuk a kopogatócédulákat összegyűjteni. Akkor pedig hiába lesz történelmi esély, mi nem rúgunk labdába. Úgyhogy, igen tisztelt KB-képviselők, szedjük össze magunkat! ■

Kik a Központi Bizottság képviselői?

A KB-képviselő a Munkáspárt élharcosa. A Központi Bizottság a helyi pártszervek javaslata alapján a legjobbakból a legjobbakat választotta ki.

Hármas feladatuk van:

1. Terjeszteni A Szabadságot, és minél több előfizetőt szerezni. Több előfizető, több megbízható politikai kapcsolat. Nehéz a napi munka, de könnyebb lesz a választás.
2. Szervezni a párt politikai jelenlétét. Nekik kell tartani a kapcsolatot a helyi önkormányzatokkal, helyi politikai szervezetekkel. Nekik is részt kell venniük a pártelnök látogatásainak szervezésében.
3. Ők lehetnek a Munkáspárt képviselő-jelöltjei az országgyűlési választásokon.

LESZ-E OLASZ KOMMUNISTA PÁRT?

MARXIZMUS VAGY REVIZIONIZMUS

Antonio Gramsci, Palmiro Togliatti, Luigi Longo egykori nagy múltú pártja, az Olasz Kommunista Párt (OKP) is mostanság ünnepezné 87. születésnapját, ha létezne. A kelet-európai rendszerváltások azonban mély válságot idéztek elő az olasz mozgalomban. Az olasz kommunisták 1990-ben úgy döntöttek, hogy elveikben új úton kell járni. Az OKP 1991-ben megszűnt létezni. Az „új út” Olaszországban is, mint mindenütt másutt, többféle lehetett: a marxista, kommunista, munkásjelleg megőrzése; vagy a szociáldemokrácia nyílt vállalása; vagy valamilyen közbűlő „újbaloldali” megoldás. A döntést nehezítette, hogy az olasz kommunisták mindig is kritikusan viszonyultak a Szovjetunió és a többi szocialista ország tapasztalataihoz, másrészt az is, hogy az idők folyamán az olasz kommunista párt munkáspártból értelmiségi párttá alakult át.

Egyeseknek az „új út” azt jelentette, hogy szociáldemokratává váltak. Achille Occhetto vezetésével megalakult a Demokratikus Baloldal Pártja. Giorgio Napolitano, Olaszország mai köztársasági elnöke is legfeljebb azt mondhatná magáról, hogy kommunista voltam. Ha egyáltalán az volt.

Mások, köztük Armando Cossutta, aki Kossuth Lajos rokonságához tartozónak vallja magát, 1991-ben megszervezte a Kommunista Újjászületés Pártját, amit az egyszerűség kedvéért csak olasz nevével emlegetnek: Rifondazione. Az új párt mindenkinek helyt adott, igazi marxistáknak, trockistáknak, békemozgalmak, szociális fórumok híveinek, félig-meddig szociáldemokratáknak. A párt főtitkára 1994-ben Fausto Bertinotti lett, aki 2006-ig vezette a pártot. Ve-

Az olasz kommunista mozgalom történetébe gyásznapként kerül be 2008. április 13-14-e. Az olasz kommunista erők – először az elmúlt hatvan évben – nem jutottak be a parlamentbe. Az okok feltárása és különösen a megoldások keresése azonnal megindult. A helyzet kulcsa a Rifondazione főtitkára, Franco Giordano kezében van.

zetése alatt az olasz párt feladta a marxizmus-leninizmus alapvető tételeit. A tőkés és a munkás osztályharcának marxi elméletét felváltotta az „új európai politikai kultúra” elve. A munkás helyére az értelmiségi lépett, és a pártot, mint harcoló szervezetet is egyre inkább háttérbe szorították a szociális fórumok, amelyeket Bertinotti a „mozgalmak mozgalmának” tekintett. Bertinotti vezetésével a párt kétszer is szövetségre lépett a szociáldemokratákkal, támogatta őket, illetve részt vett a kormányukban.

Cossutta és csapata némileg előre látta az események ilyen alakulását, és 1998-ban Olasz Kommunista Pártja néven új pártot alapítottak. Ennek lett később meghatározó személyisége Oliviero Diliberto. Eleinte a döntés jónak bizonyult. A párt tagságának 40 százaléka ma is 35 évnél fiatalabb. 83 százalékuk szakszervezeti tag is, ami egyben jelzi, hogy itt magasabb a munkások aránya. A Bertinotti-féle megalkuvó politika az egyik döntő oka annak, hogy a dolgozói tömegek elfordultak a kommunistáktól. Ennek hatása alól a Diliberto-féle párt sem tudta kivonni magát.

NEM LÁTSZIK A MEGOLDÁS

Diliberto július 16-án felhívással fordult a kommunistákhoz: egyesüljön a Rifondazio-

ne és az Olasz Kommunista Pártja, és ez a párt legyen a kommunista mozgalom megújításának alapja, illetve ez a párt vegye fel a harcot Berlusconi jobboldali kormányával. A múlt hét végén megkezdődött kongresszuson azt is kifejtették, hogy az új pártnak baloldalinak kell lennie, egyesítenie kell a kommunista erőket.

Diliberto javaslatával szemben, illetve azzal párhuzamosan több más elképzelés is született. A Rifondazione kommunista erői egy elvileg új párt létrehozásának gondolatával álltak elő. Ez jelentené a gyökeres szakítást a múlttal, és a lehetőséget a mozgalom marxista-leninista megújulására. Ezzel láthatóan az a gond, hogy a tagság jelentős része még nem ismerte fel az új párt szükségességét.

A kérdés a nagyobbik párt, a Rifondazione július végi kongresszusán dől el. A párt különböző politikai erői öt koncepciót (mozione) terjesztettek elő. A két meghatározó koncepció a korszerűsítés, a demokrácia, a megújítás jelszavával lényegében elveti a kommunista mozgalom minden eddigi tapasztalatát. Az első koncepció szerint maradjon a Rifondazione, de „szociális párt”, szociális blokk legyen, amely magában foglal mindenkit, aki a Berlusconi-kormány ellen fellép. A párt első működésében pedig vitázó, feminista párt legyen. A második koncepció a baloldaliságot a szabadság eszméjével azonosítja, a pártot pedig feminista, környezetvédő, antimilitarista vitaszervezetnek képzele. A kérdés az, hogy a kongresszuson a két vezető koncepció képviselői kiegyeznek-e egymással vagy szakítanak. Ha kiegyeznek, a Rifondazione-t törölni lehet a kommunista pártok sorából. Ha szakítanak, mód nyílik a marxista erők határozottabb fellépésére. A párt tagságának kell megértenie, hogy a párt csak elvi marxista alapon maradhat kommunista párt. Minden más esetben végleg elveszíti munkás- és kommunista jellegét. ■

FENEKETLEN FELELŐTLENSÉG

A Munkáspárt környezetvédelmi munkacsoportja a korábbinál sokkal markánsabban akarja hangját hallatni. Előző számunkban Belovitz Károly írását közöltük, most Farkas Ferenc, a párt XI. kerületi elnökének írását olvashatjuk.

Manapság nemcsak a XI. kerületben, hanem országosan is egyre több szó esik Újbuda gyöngyszeméről, a Feneketlen-tóról és az azt körülvevő parkról. Újságok, rádió és TV-műsorok, hivatalos nyilatkozatok sokasága tette közhírré, hogy a csodálatos horgászto vízszintje „valamilyen oknál fogva” láthatóan csökkent, vize sós lett, és halállománya kipusztult. Azt is mondhatnánk, hogy kisebb környezeti katasztrófa áldozata lett. Mindenki csak az okokat keresi, elkezdődött az egymásra mutogatás. A Feneketlen-tavi horgászegyesület vezetése erejéhez mérten mindent megtett és megtesz az eredeti állapot visszaállítása érdekében, keresi az ok – okozati összefüggéseket, de egyelőre nem kellő sikerrel, mert a szükséges tennivalók (és természetesen az anyagiak) meghaladják a kis létszámú egyesület lehetőségeit. Az illetékesek a környezetvédelmi retorikán és a kannákban, vödörökben odacipelt csapvízen kívül mintha tehetetlenek lennének, valamiféle csodára várnak, holott köztudott, csodák nincsenek! Itt tenni kell, mégpedig késlekedés nélkül!

A tó siralmas állapota és egyre kilátástalanabb helyzete is épp elég gondot okoz a kerületi vezetésnek, de van még egy gond, a tavat körülölelő park és vízpart elszomorító látványa. Szemét szemét hátán, sörös dobozok, műanyag palackok, pezsgősüvegek, ruhadarabok, műanyag zacskók, rongcs televíziók, fotelek, és a rendszeresen szétvert horgász helyek deszkadarabjai mindenütt! Több éves megfigyelésem alapján határozottan ki merem jelenteni – melyet a békés, sétáló, a szemétre és rongálásokra „allergiás”, tisztaságot kedvelő kerületi lakosok is megerősítenek – hogy a rongálások, a szeméttelés a környező oktatási intézmények magukról megfélemezhető tanulóinak számlájára írandók.

Néhányuk gátlástalansága, szabadosága elszomorító, főleg akkor, amikor az

elfogyasztott ital után az üveget a sétáló úton vágják földhöz, veszélyeztetve ezzel a járókelőket, a kisgyermekeket. Ami még elszomorítóbb, hogy a középiskolások közül néhányan nem tudnak magyarul olvasni! A Horgászegyesület több, jól látható táblát helyezett ki, tudatva, hogy a kerítésen belül nem szabad tartózkodni.

Bizonyára kitalálta az olvasó, hogy ezeket a táblákat a diákok lefűjják festékkel, letörlik azokat és minden további nélkül elfoglalják a horgász helyeket, azokat rongálják, hiszen sokszor hatan–nyolcan tartózkodnak rajtuk. S amikor egy–egy járókelő vagy horgász rájuk szól, vagy figyelmezteti őket helytelen cselekedeteikre, nem éppen kultúremberhez méltó módon válaszolnak.

Nincsenek olyanok, akik ezeket a diákokat rendre, fegyelemre, a normális együttélés szabályaira megtanítnák? Bizonyára vannak, de talán nem tudnak a fentebb leírtakról. Az sem ártana, ha néha egy–egy nevelő vagy tanár véletlenszerűen lenézne a parkba. Állítom, hogy megdöbbenne!

Nem csak az a megoldás, hogy országgyűlési és helyi képviselők, közemberek, járókelők, a horgászok fizetett emberei vagy maguk a horgászok naponta szedik össze az eldobott flakonokat és takarítanak a „normálisnak látszó, szemetelő vandálok” helyett, hanem szigorú felügyeletet biztosítva megbüntetni őket a környezetvédelmi szabályok megsértése miatt, mert a környezetvédelem közügy, tennünk kell érte, hogy ne úgy legyen, ahogyan most van! ■

Kuka-gond

Egyre több helyen halljuk, s már mi magunk is mondogatjuk: veszélyben a Föld! Olvadnak a jéghegyek, mérgeztettek a folyóink, gyárak füstjétől pusztulnak az erdők. Magyarországon már-már az egyetlen dicséretes intézkedés, hogy a szelektív hulladékgyűjtést támogatják, s egyre többek számára elérhető a környezetvédelemnek ezen egyszerű módja. Ahol elhelyeznek ilyen állomást, sokak számára megoldja a „kuka-gondot”. Nevezetesen, hogy a háztartásokhoz tartozó kukákat hetente egyszer viszi el a szemeteskocsi. Azzal, hogy ha ezek napokkal korábban megtelnek, senki nem törődik. A kukás elviszi ugyan a szemetes mellé helyezett zacskót is – ha kirohansz és pénzt adsz neki. Ha délelőtt 11-kor te nem otthon vagy – a te bajod. Rakd a szemeted, ahová akarod.

Akár az utcán is maradhat. Konténerek persze ma már szinte sehol sincsenek, s ha más típusú kidobnivalód is akad, tartogasd csak a – ki tudja, mikor tartott – lomtalanításig. Csodálkozunk, hogy az utcák piszkosak, mindenhol szemét hever? Tessék mindenki számára elérhető szeméttelakókat létrehozni, s komolyan büntetni, aki azt nem használja – akkor igazán tettünk valamit bolygónkért.

EGÉSZSÉGÜGYI REFORM: PÉNZT VAGY ÉLETET!

Orvos, kórház, pénz – az egészségügy alapvető szükségleteiből a kormány “reformjának” köszönhetően mind a három hiányzik ma Magyarországon. Az MSZP-kormány tudatosan lezülleszteti az orvoslást, hogy megteremtse a terepet a magánkórházaknak. Mindezt a mi pénzünkért, a mi egészségünk eladva.

Kolonics György kétszeres olimpiai bajnok kenusnak valószínűleg nem kellett volna meghalnia, ha Magyarország miniszterelnökét nem Gyurcsány Ferencnek hívják, ha a Magyar Szocialista Párt nem köt üzletet a Szabad Demokraták Szövetségével. A 36 éves sportolót megmenthette volna a Budaörsről felszálló mentőhelikopter, ha nem takarékosági szempontok alapján döntenének az indulásáról. A fiatalembert megmenthette volna a csepeli mentő is, ha lett volna az állomáson szükséges felszereléssel rendelkező kocsis. Talán a Markó utcából is gyorsabban odaérkezett volna az autó, ha totális káoszt okozva tavaly nem szervezik át a mentésirányítás rendszerét is. Megmenekülhetett volna akkor is, ha nem zárják be a csepeli kórházat.

Nevezhetnénk egyedi esetnek Kolonics György esetét, ám nem az. Magyarországon évente 20-25 ezer ember hal meg hirtelen szív-megállásban. Ez azt jelenti, hogy naponta 60-70 ilyen eset történik, s félóránként meghal valaki emiatt. Nem csak azért, mert vigyázatlanul él, vagy génjeiben rejtőzik a baj: azért, mert azt az egészségügyet, amiért folyamatosan vonnak le a fizetéséből, tönkretették.

Tavaly 80 ezerről 71 ezerre mérséklődött a kórházi ágyak száma. Köz-

Ki fog gyógyítani?

Öt év múlva alig lesz orvos a kórházakban, a gyógyításhoz szükséges 11 ezer doktorból már ma 2000-2500 hiányzik, ám a fiatal rezidensek közel harmada távozni készül az országból. A Semmelweis Egyetem felmérése szerint a kétéves rezidensi gyakorlatot végzettek hatvan százaléka külföldre pályázik. Ez nem csak a hazai betegellátás kára, távozásukkal a fiatalok kiképzésére fordított 10-15 millió forint is kárba vész. Kevés a háziorvos is, a 6800 praxisból 160 tartósan betöltetlen, s 1400 doktor – megélhetési okok miatt – jóval a nyugdíjkorhatáron túl dolgozik. Hasonlóan rossz a helyzet az ápolók területén, a nővéreknek már nem csak nyugatra, hanem Romániába is megéri dolgozni menni. Az elmúlt években minimálisra csökkent a határon túlról érkező magyar orvosok, ápolók száma. Jelenleg 12,5 százalékkal kevesebben dolgoznak az egészségügyben, mint 2005-ben.

ben Magyarországon egymillió főre 15 egészségügyi intézmény jut, addig az Európai Unióban átlagban 20. Két év alatt tíz orvosból és ápolóból legalább három elhagyta a szakmát, miközben pótlásukra jó, ha egy érkezett. Az egészségügyből 250 milliárd forintot vontak ki, sőt nem pótolták a vizitdíj miatt kieső 8,5 milliárd forintot sem. Ez nem takarékoság, hiszen a pénzt elkölte a kormány. Csak nem az

egészségügyre, hanem mondjuk a Mercedes gyár több tízmilliárdos állami támogatására, az MSZP és SZDSZ mögött álló pénzügyi csoportok kiszolgálására.

A reform folyamán semmibe véve a helyi adottságokat „körzövel kirajzoltak” ötven kilométeres köröket, amelyek közepébe kijelölték az úgynevezett „súlyponti kórházakat”. A szempontok között nem volt ott sem az adott kórház felszereltsége, sem szakmai háttere. Magyarország legnagyobb gyermekkórháza, a Heim Pál kórház például súlyponti kórház. Feltételezhetnénk, hogy akkor legalább a kiszemelt „fontos kórházakat” jobban támogatják. Nem, sőt ezeket az intézményeket tudatosan eladósítják, a kórházak tavaly már 52 milliárddal tartoztak a beszállítóknak, s a helyzet azóta tovább romlott. A kórházakat abban teszik érdekeltté, hogy minél kevesebb beteget kezeljenek. A kórházba érkezőket el kell látni,

Drága ötlet

Az egészségbiztosítási pénztárak privatizációját az Albert-házaspár, a szakszervezetek és a Munkáspárt aláírásgyűjtésének köszönhetően sikerült leállítani, azonban mindez így is másfél milliárd forintjába került az országnak. Ebből az összegből a kormány 440 millió forintot költött a huszonkét regionális pénztár létrehozására, az azokat irányító vezérigazgatók fizetésére pedig további ötszázmilliót fizet ki 2010-ig, mert addig szól a vezetők határozott idejű szerződése. 403 millió forintba került a törvény kommunikációs kampánya, 130 millióba az egyéb hirdetésszervezés.

Szegény-sors

Az orvosok véleménye szerint a magyar lakosság egészségi állapota egy tízes skálán 3 és 4 között mozog. A létminimum alatt és a mélyszegénységben élők körében hatványozottan jelentkeznek a daganatos-, a szív- és érrendszeri, a mozgásszervi és a depressziós megbetegedések, sokkal magasabb az alkoholisták és a dohányzók aránya. Mindez a krónikus stressz miatt, amit pedig elsősorban a súlyosbodó megélhetési gondok, a létbizonytalanság, a megalázottság érzése, a lelki traumák idéznek elő. A legalacsonyabb jövedelműek közül csaknem kétszer annyian fordultak orvoshoz daganatos betegséggel, mint a magasabb jövedelmi kategóriába tartozók közül. A szívinfarktus aránya több, mint a háromszorosa volt a szegények körében, mint a gazdagok között. A szegény rétegek körében tapasztalható depressziós megbetegedések aránya pontosan a duplája a magasabb jövedelműekhez tartozóknak. Ráadásul a depresszióban szenvedő szegények közül alig 20 százalékot kezelnek.

azonban az egészségbiztosítás egy bizonyos – általa megállapított – ellátási számon túl nem fizet. Súlyponti kórházból beteget nem lehet továbbküldeni, így marad a hitelfelvétel vagy a beteg látszatkezelése. A rendszer erkölcsileg és orvosszakmailag is tarthatatlan, ráadásul alkotmányellenes is, hiszen az alaptörvény mindenki számára biztosítja az egészséghez való jogot.

Mindennek mi a célja? Az, hogy a kórházakat részben vagy egészben muszáj legyen eladni. Ezt próbálják megakadályozni Egerben, és ezt nem sikerült Budapesten, ahol Schöpf-Merei helyén elit lakásokat alakítanak ki. Mi a következő lépés? Gyurcsány Ferenc új egészségügyi miniszterének bemutatásakor elmondta: az Országos Egészségbiztosítási Pénztár szabadon vásárolhat majd szolgáltatást a magánkórházaktól is. Magyarán, miközben a működő állami és önkormányzati intézményeket szétverik, drágábban ugyanazt a szolgáltatást veszik meg a magánkórházaktól. A miniszterelnök pályázati pénzeket is ígért: a magánklinikákat állami támogatásból is fejlesztené. Arról viszont sem Gyurcsány, sem minisztere nem beszélt, hogy a struktúraátalakítás és a „verseny” következtében hány kórházat kell majd bezárni. ■

IDE BÁRKI BEJÖHET, AKI BETEG VAGY RÁSZORULT

„Elsősorban a kiszolgáltatott embert nézzük, nem azt, hogy a kezelés megtérül vagy sem” – mondja a Budai Irgalmasrendi Kórház főigazgatója. Bene Krisztiánék feladata egyre nehezebb, a gyurcsányi reform ellehetetleníti őket a gyógyításban.

– Csak katolikusok kezelhetik itt magukat?

– Nem. Ide bárki bejöhethet, aki beteg vagy rászorult. Ez nem vallási meggyőződés függvénye. Keresztények, muszlimok, zsidók, más vallások gyakorlói, nem hívők is szívesen keresnek fel bennünket. A munkatársak kiválasztásánál sem kritérium a katolikus hit gyakorlása. A szakmai hozzáértés, a humanista szemlélet és a holisztikus beteggyógyítási módszerek elfogadása lényeges. Tudatosan helyezzük a hangsúlyt a gyógyulni vágyó betegre, tevékenységünk középpontjában az ember áll.

– Említette a rászorultságot...

– Nem számít, hogy valaki gazdag vagy szegény! Fogadjuk azokat is, akik máshonnan kiszorultak. Sajnos a férőhelyeink korlátozottak, de igyekszünk mindent megtenni a betegek érdekében. A más kórházból elküldött hajléktalanokat is gyógyítjuk. Sajnos sokan próbálnak a problémás betegektől megszabadulni. Elsősorban a kiszolgáltatott embert nézzük, nem azt, hogy a kezelés megtérül vagy sem.

– Kiegészítő állami támogatásban részesülnek?

– Nem kapunk ilyen jellegű támogatást. Természetesen a TB teljesítmény alapú támogatását megkapjuk, de például az amortizációs költségek pótlása a tulajdonos feladata. Sokat tárgyaltunk, sokat ígértek, de aztán nem kaptunk semmit. A kórházat 2000-ben kaptuk vissza, igen leromlott állapotban. Azóta számtalan módon megpróbálunk pénzhez jutni. Pályázatokkal, adományokból éljük túl a mindennapokat. Pedig itt is ugyanolyan csípőprotézist ültetünk be, mint bárhol Nyugat-Európában.

– Az úgynevezett reformok mennyire érezhetők?

– A Gyurcsány-csomagot nagyon megérettük. Negyven százalékkal csökkentették a kórházi ágyakat, és nagyjából 80 millió forinttal kapunk kevesebbet. 150 embert kellett elbocsátani: orvosokat, ápolókat, professzorokat. Átszerveztük a struktúrát, például a nővérek több osztályon dolgoznak. Megszüntették a szemetet azzal az ürüggyel, hogy túl keveset fekszik bent a beteg. Hát nem az a cél, hogy minél hamarabb gyógyultan távozzon? 154 beteg jut egy ágyra, szakmailag nem védhető helyzet alakult ki. Nem világos, hogy az állam miért nem akarja ezeket a kórházakat fejleszteni. ■

90 ÉVES A MAGYAR KOMMUNISTA MOZGALOM

ÉLET-HALÁL KÜZDELEM A FORRADALOM ELŐESTÉJÉN

November 24-én lesz 90 éve annak, hogy megalakult elődünk, a Kommunista Magyarországi Pártja. 1918 novemberre és 1919 februárja között a szociáldemokrata kormány mindent megtesz a kommunisták visszaszorítására és a szocialista forradalom megakadályozására. Miután a „békésebb” eszközök nem járnak sikerrel, 1919. február 21-én letartóztatják a KMP 57 ismert vezetőjét. Egy hónapig, egészen 1919. március 21-ig, a Tanácsköztársaság kikiáltásáig kérdéses, hogy a KMP egyáltalán túléli-e az illegális nehézségeit.

KÁROLYI MIHÁLY, A VÖRÖS-GRÓF

KI MELLÉ ÁLL A MUNKÁSOSZTÁLY?

A szociáldemokraták hónapok óta készültek a kommunistákkal való leszámolásra, csak az ürügyet keresték. Az ürügy a Népszava székháza elleni támadás volt, amit igyekeztek a kommunistákra kenni. Olyan látszatot kívántak teremteni, mintha maga a munkásosztály

vetné ki soraiból a kommunistákat. Február 21-re nagy tüntetést szerveztek az Országház elé. Borsányi György történész így ír erről: „A rendezés, ha nem is vallott kifinomult ízlésre, hatásos volt. Az Országház téren összegyűlt menetet a húsipari munkások csoportja nyitja meg, akik ez alkalomból felöltötték a vágómarhák lemészárlásánál használatos kötényeiket, magukkal hozván a mészárlás kellékeit, a taglót és a bárdot. A kommunista-ellenesség egy pillanatra közös menetbe terelte a Nemzeti Kaszinó pincéreit, a tegnapi méltóságos urakból öntudatos szellemi proletárokká vedlett miniszteriális tisztviselőket, a csepeli vasasokat és a Wesselényi utca rőföskeskedőit.” Különböző források szerint 100-200 ezer ember tüntetett. Ismerős történet, akár ma is történhetne.

A munkástömegek azonban hamarosan megtudják az igazságot. A szociáldemokrata kormány rendőrei a fegyházban félholtra verik a kommunista vezetőket. Kun Béla fején hat, egyenként 2-3 centiméteres zúzott seb, orrán több, ütéstől származó duzzanat. A Tanácsköztársaság idején készült fotókon Kun Béla éppen ezért volt kopasz. A tömeg a kormány ellen fordul. Nem bocsátja meg, hogy a „forradalom rendőrsége” a régi módszereket alkalmazza. Február 23-án a kormány meghátrál, elítéli saját rendőrségének fellépését.

A MÁSODIK VONAL AKCIÓBA LÉP

Kun Béla és a KMP vezetősége tudatosan dönt úgy, hogy nem vonul illegálisba. Úgy ítélik meg, hogy így nem kell bizonygatniuk, hogy nem a kommunisták a tettesek a Népszava elleni akcióban. A vezetők letartóztatása előtt a KMP vezetése ki-nevezte a helyettesítőket, a második vonalat, amely azonnal akcióba lépett. A KMP február 24-én nagygyűlést szervez a Nemzeti Múzeum mögött. Négyezer munkanélküli vasmunkás tiltakozik. A Budapesti Munkástanácsban a KMP kezdeményezi a rendőrségi fellépés elítélését.

A szociáldemokraták taktikát váltanak. Elítélik a rendőrség fellépését, abba hagyják

Kun Béla és a többi kommunista kínzását. Lengyel József írja erről: „Nem merték megölni Kun Bélát, féltek a munkásosztálytól.” Ugyanakkor március 3-án az MSZDP felszólítja a munkásságot: hagyják ott a kommunistákat és lépjenek át az MSZDP-be. A szociáldemokraták védekezésbe kényszerülnek. Rákosi Mátyás, aki ekkor szintén börtönben van, így ír a szociáldemokraták közötti elbizonytalanodásról: „Kezdődött a kapkodás, hogy a megfordult néphangulattal szemben valami gátat vessenek. Lefogtak néhány reakciós politikust is, hogy a tömegek lássák: a kormány nem csak balra üt, hanem jobbra is.”

A TÖMEGEK VÁLTOZÁST AKARNAK

1919-ben enyhe tavasz volt. A mezőgazdasági munkákat már februárban meg lehetett volna kezdeni, de a földbirtokosok nagy része várt. Féltek attól, hogy a kommunisták hatalomra kerülnek, és akkor a termést már nem ők takarítják be. Az ország ugyanakkor éhezik. A falu lakosságának az egyetlen menekülés az új termés lehet. Károlyi Mihály február 23-án, kápolnai birtokán megkezdi a földosztást, azaz földet ad a parasztjainak, de senki sem követi a példáját a birtokosok közül. Az elégedetlen paraszti tömegek ekkor már radikális eszközökhöz nyúlnak: megindul a spontán földfoglalás. A falu fellázad.

Az agrármozgalmak végleg megingatják a kormány helyzetét. A szociáldemokraták már nem urai a helyzetnek. A közigazgatást egyre több helyen a munkástanácsok gyakorolják. Március 18-án a csepeli vasasok összbizalmi testülete elhatározza, hogy a letartóztatott kommunistákat erővel kiszabadítják. Az akció tervezett időpontja március 23. A KMP második vonala is lép: március 23-ra tömegtüntetést szerveznek a parlament elé. Az eseményeket egy külpolitikai lépés gyorsítja fel: az Antant közli a magyar kormánnyal, hogy semleges zónát akar létrehozni a magyar és román csapatok között. Követelik, hogy a kormány adja át Debrecent, Makót, Békéscsabát. A kör bezárult. ■

POLITIKUS ÖSZTÖN-DÍJ

Magyarországon sok dolog nincsen, de amiből főként hiány van, az a pénz – állítják legalábbis vezető politikusaink. Elhiszem, mert érzem a saját bőrömen, látom a mások bőrén is. A bajom csak az, hogy a kezüket széttárá vezetőinkén nem látom. Tartok tőle, egy a dolog magyarázata: nincs pénz – az embereknek. Nekik, meg az őket kiszolgáló haverjaiknak meg jut bőven, tízmilliárdok is. El se tudom képzelni, az mennyi lehet. Pedig egyszerű: egy nagy halom papír. Például tervrajz, egy meg sem valósuló kormányzati negyedre. De ne a jéghegy csúcsát nézzük. Fiatalként, dolgozó emberként évi húsz nap körül van a szabadságom. Ehhez képest „kiválóságaink”, a parlamenti képviselők nyári szünetet tartanak, mondjuk, kétharmad nyár időtartamra. Nem kérdezem, mit kell kipihenniük, amikor munkájuknak látszata az országban nincsen. Igaz, a lopás-csalás is kimerítő lehet. De akkor is! Ha már nyilvánvalóan hónapokig nem csinálnak semmit, miért is jár a sokszázézes fizetés? Sőt, a költség-térítés is jár, de milyen hivatalos költséget kell fedezni szabadság alatt? Ami nagyon tetszik még: lakhatási támogatás jár a vidéki képviselőknek. Hát szabadság alatt nem otthon vannak?

Van, ami még érdekesebb. Ha valakinek „megszűnik a jogviszonya” (vagyis valamiért valakinek útban volt, s áthelyezik egy másik zsíros állásba), automatikusan jár a ki nem vett szabadnapok után azok kifizetése. 2006-ban (mi lehet ma!) például a sokat „méltagot” Juhász Ferenc honvédelmi miniszter leköszönésekor 6,2 milliót tehetett zsebre ilyen jogcímen. Hány nap járt neki? Nem sok. Összehasonlításként: Fodor Gábor 5 napért 295 ezer forintot vitt haza. Hány havi fizetése ez az átlagembernek? Hány kórháznak, iskolának, óvodának jönne jól az ide-oda elszórt sokmillió forint? A felhalmozódó összegek milliárdjaiból talán még a mentőknek is jutna.

Kérdezném én, mit lehet tenni ez ellen, ha nem tudnám: semmit. Mert az urak és hölgyek „odafönt” maguknak szavazzák meg, mi jár és mi nem. Naná, hogy nem minimálbér, BKV bérlet. S ha ökölbe szorul a kezünk, akkor sem tehetünk semmit, mert azt is megszavazták, hogy ők ne legyenek visszahívhatóak. Hiába jövünk rá, hogy balgán választottunk. Csak a követ-

kező választásokon lesz jogunk azt mondani: elég volt! De ennek csak akkor lesz vége, ha a megfelelő helyre tesszük a keresztet. A Munkáspárt mellé. A többi ugyanúgy fog lopni, csalni, hazudni, mint eddig. Ha ott maradnak, nekik lesz luxus-

villájuk, autójuk, zsíros állásuk. Nekünk privatizált kórházak, bezárt iskolák, megfizethetetlen gázzsámlák jutnak. Már, ha lesz még hol és miből rezsit fizetni.

CSEH KATALIN

Misszió a halálba

A Magyar Honvédség egy hónapon belül két tüzszerésze halálával volt kénytelen elszámolni. Nem tette azt. Szekeres Imre miniszter vizsgálóbizottsága még ki sem érkezett Kabulba, amikor elesett a második magyar katona. Így arra sincs még válasz, hogy nyugati társaikkal ellentétben, akik távolról robbantják fel az aknákat, a magyar katonákat miért küldik közélről hatástalanítani. Talán a megfelelő felszerelés hiányzik?

A honvédelmi miniszter mindenesetre csak a második katonahalál után vette fontolóra, hogy hazahívja a magyar tüzszerészeket Afganisztánból. Félreértés ne essék, nem arról van szó, hogy nem lesznek magyar katonák az országban, mindössze más, harcoló alakulatokat küldünk Afganisztánban. Hiszen év elején a magyar kormány már megígérte a NATO-nak a válságövezetekben is bevethető, azaz feláldozható, halálba küldhető katonák bevetését, most majd legfeljebb növelik a létszámot.

Hazajönnek a magyar katonák Koszovóból is. A múlt héten le is vonták a zászlót a pristinai táborban. Ám kár lenne örülni, vagy a magyar kül- és katonapolitika bölcsességéről beszélni. Akik hazajönnek, azok őr- és biztosító feladatokat láttak el. Most mennek helyettük mások, az úgynevezett „manőver zászlóalj”. Mit jelent ez? Négyszáz katonát, akik átveszik Koszovó középső részének ellenőrzését. Mondhatnánk, mi itt a probléma? Egyszerű: a montenegrói határtól Koszovó középső részéig húzó területen van a szerb ortodox egyház négy történelmi jelentőségű kolostora és monostora, ezek őrzését is a magyaroknak kell majd ellátniuk. Ha valahol lesz provokáció, összecsapás a szerbek és az albánok között, amelyből óhatatlanul nem tudnak kimaradni a magyar katonák sem, ez az a terület. Ezzel természetesen tisztában vannak Budapesten is, ám ez az ára annak, hogy kevesebbet fizetünk be az ígértnél Brüsszelnek, kevesebbet költünk honvédelemre. Nem újdonság ez persze, csak egyre magasabb az általunk fizetett ár.

TE ELŐFIZETTÉL MÁR A SZABADSÁGRA?

Telefon: 334-1509

Balszettel – új kötet

Megjelent Thürmer Gyula Balszettel című sorozatának 3. kötete. Az új kötet ára 500 forint. Korlátozott példányban a három kötet is még megvásárolható a Baross utca 61-ben.

Keressd a Frontot!

Szabó Tamás országos elnök:
30/630-7157
Répási Zoltán budapesti elnök:
20/577-3034

Magyar-cseh párbeszéd

A cseh kommunisták szívesen látják a Munkáspárt KB-tagjaiból és megyei-kerületi elnökeiből álló pártmunkás-küldöttséget a konkrét cseh tapasztalatok tanulmányozására. Egyebek között

erről állapotodott meg múlt heti prágai villámlátogatásán Thürmer Gyula cseh kollégájával, Vojtech Filippel, akit a közelmúltban választottak újra elnöki tisztségében. A magyar pártvezetőknek módjuk lesz tanulmányozni a helyi és megyei vezetőségek munkáját, megismerkedhetnek a választási felkészülés tapasztalataival.

A pártelnökök véleményét cserélték a nemzetközi munkásmozgalmak helyzetéről. Fontosnak tartják, hogy erősödjék a kommunista pártok együttműködése kétoldalú alapon és nemzetközi méretekben is. A cseh és a magyar kommunisták is részt vesznek a kommunista- és munkáspártok ez év novemberi nemzetközi találkozásán. Vojtech Filip és Thürmer Gyula egyeztetette álláspontját az Európai Baloldali Párt idejével kapcsolatban is.

A cseh elnök tájékoztatást adott pártja küzdelméről az amerikai radarok csehországi telepítése ellen. A párt aktív részese a radarellenes tömegmozgalmaknak, és a parlamentben is ez ellen lépnek fel. Thürmer Gyula egyetértett azzal, hogy mindent meg kell tenni az amerikai támaszpontok telepítése ellen. Egyetértettek abban is, hogy a lisszaboni szerződés a korábbinál sokkal rosszabb helyzetet teremtett az EU kis tagállamai számára, és ezen belül a nehezebb helyzetben lévő kelet-közép-európai országoknak. Csehországban egyelőre kétesélyes a ratifikálás kérdése.

MEGHÍVÓ

A Magyar Ellenállók és Antifasiszták Szövetsége várja 2008. július 27-én (vasárnap) 16 órakor Ságvári Endre mártírhalálának 64. évfordulóján a Szövetség központjában rendezendő megemlékezésre.

Felszólalók:

Szikra Sándor, Ságvári Endre egykori harcostársa
Dr. Krausz Tamás, történész, egyetemi tanár

Közreműködik:

Dolmány Balázs, a MEASZ Ifjúsági Testülete elnöke

Helyszín:

1081 Népszínház u. 27. I. em. 6. (a MEASZ központja)

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>